



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobce: J. K.

proti

žalovanému: Státní pozemkový úřad, IČ 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2022, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Státního pozemkového úřadu ze dne 11. 1. 2022, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalovaného uvedeným ve výroku tohoto rozsudku bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Pardubický kraj, pobočky Chrudim, ze dne 20. 9. 2021, č. j. X (dále jen „správní orgán I. stupně“) a toto rozhodnutí

bylo potvrzeno. Správní orgán I. stupně schválil návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. X.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce uvedl, že mu bylo odepráno právo na spravedlivý proces, a to jak v prvostupňovém, tak v odvolacím řízení. Oba správní orgány žalobci neoznámily zahájení řízení ani skutečnost, že se ho řízení týká. Žalobce se tak řízení nemohl účastnit a v důsledku toho nemohl uplatňovat svá práva, která mu jako účastníkovi řízení zákon přiznává. Podle žalobce měly oba správní orgány vydat usnesení podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu, tedy rozhodnout zda je, nebo není účastníkem řízení. Protože se podle zmiňovaného ustanovení v pochybnostech považuje za účastníka i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak, má žalobce za to, že nevydáním tohoto usnesení správní orgán potvrdil, že žalobce je účastníkem řízení.
3. Podle schválených pozemkových úprav dojde k zneprístupnění části pozemku, který má žalobce v podílovém spoluvlastnictví. Pozemek parc. č. X je nyní zpřístupněn pozemkem parc. č. X po celé své šíři v rozsahu 16,52 m, po provedené pozemkové úpravě by však byla přístupná jen část v šířce 4,5 m. Provedením pozemkové úpravy by tak byl pozemek zneprístupněn vůči původnímu stavu ve velkém rozsahu, který navíc neumožňuje přístup na pozemek moderními mechanizačními stroji jako je např. traktor FEND vario 1050 s dvojmontáží (šířka 5,5 m). V případě, že by žalobce nebo spoluvlastník požádal o soudní rozdělení pozemku, by jeden ze spoluvlastníků dostal pozemek, který by nebyl přístupný vůbec. Na nepřístupném pozemku by pak nešlo provozovat zemědělskou výrobu. Protože žalobce nebyl účastníkem řízení, nemohl se vyjádřit k závěrečnému návrhu komplexní pozemkové úpravy, tedy např. uplatňovat námitky a připomínky.
4. Žalobce dále namítl, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami, konkrétně se žádným způsobem nevyjádřil k námitce o zneprístupnění žalobcova pozemku. Rovněž se nijak nevypořádal s požadavkem přístupnosti pozemku minimálně pro možnost použití mechanizační soupravou traktor FEND vario 1050 s dvoumontáží se sběracím vozem Pottinger JUMBO 1000.
5. Žalobce v souladu s ust. § 71 odst. 2 s. ř. s. doplnil žalobu o námitku nedodržení zákonné lhůty pro vydání žalovaného rozhodnutí podle ust. § 71 správního řádu. Nejenže žalovaný nesplnil lhůtu 30 dnů, ale ani lhůtu uvedenou v ust. § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu.
6. Žalovaný shrnul dosavadní průběh řízení a odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Zároveň dodal, že nebylo zjištěno, že by se v průběhu prvostupňového řízení žalobce domáhal svého účastenství. Z tohoto důvodu žalovaný postup podle ust. § 28 správního řádu považoval za nedůvodný. K nevypořádání odvolacích námitek žalovaný odkázal komentář k ust. § 92 odst. 1 správního řádu obsažený v publikaci: ONDRUŠ, Radek. Správní řád - komentář. 1. vydání. Praha: LINDE Praha a.s., 2003, podle kterého: *„[o] požděných či nepřipustných odvolání správní úřad vždy rozhodne rozhodnutím. Nesmí se však již zabývat jejich obsahem, nýbrž pouze a jenom skutečnostmi, odůvodněnými či prokazujícími jejich opožděnost či nepřipustnost, a to i tehdy, kdy by tato odvolání podaná včas a oprávněnou osobou byla důvodná.“*

7. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Ze správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. Řízení o předmětných pozemkových úpravách bylo zahájeno veřejnou vyhláškou dne 13. 7. 2012. Dne 23. 7. 2012 žalobce oznámil správnímu orgánu I. stupně, že nesouhlasí s řešením svého pozemku parc. č. X v rámci řízení o pozemkových úpravách a požádal o zachování stávajícího přístupu přes pozemek parc. č. X. K tomu správní orgán I. stupně uvedl, že řízení je teprve v přípravné fázi a ještě není možné uplatňovat námitky vůči soupisu nároků nebo plánu společných zařízení. Podle grafického zobrazení situace ze dne 4. 6. 2013 byl pozemek parc. č. X zakreslen v obvodu komplexních pozemkových úprav. Dne 19. 10. 2015 proběhlo úvodní jednání, na které žalobce dostal pozvánku a následně mu byl zaslán i zápis z jednání. Žalobce byl rovněž uveden v seznamu vlastníků dotčených pozemkovými úpravami ze dne 11. 9. 2015. Ve dnech 7. – 15. 12. 2015 probíhalo zjišťování hranic pozemků. Na mapě, kde je vyobrazen rozpis s jednotlivými daty a časy průběhu zjišťování hranic, byl pozemek parc. č. X vymezen již mimo obvod pozemkových úprav. Do seznamu parcel, které jsou dotčeny pozemkovými úpravami, ze dne 31. 8. 2018, pozemek parc. č. X již rovněž není zahrnutý.
9. Krajský pozemkový úřad pro Pardubický kraj, pobočka v Chrudimi svým rozhodnutím ze dne 20. 9. 2021, č. j. X schválil návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. X. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění odvolací orgán toliko uvedl, že odvolání žalobce je nepřipustné, neboť žalobcův pozemek nebyl zahrnut do obvodu pozemkových úprav, a proto nebyl účastníkem řízení.
10. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“): *Účastníci řízení o pozemkových úpravách jsou vlastníci pozemků, které jsou dotčeny řešením v pozemkových úpravách podle § 2 a fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena; za takové osoby se nepovažují vlastníci, pro jejichž pozemky se v pozemkových úpravách pouze obnovuje soubor geodetických informací.*
11. Podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu: *Za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci.*
12. Podle žalobce měly oba správní orgány vydat usnesení podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu. Smyslem tohoto ustanovení je postavit již v průběhu řízení v případě pochybností najisto, zda určitá osoba má či nemá postavení účastníka řízení. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 222/2014 – 147, publikovaného pod č. 3288/2015 Sb. NSS (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz): „[r]ozhodnutí o účastenství podle § 28 odst. 1 správního řádu nelze vydat, pokud již bylo rozhodnuto ve věci samé“. Rozhodným okamžikem pak není právní moc rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale již okamžik vydání rozhodnutí. Pro účely

vydání tohoto usnesení je tedy nejenom třeba, aby o sobě žalobce tvrdil, že je účastníkem, ale i to, zda své tvrzení učinil v průběhu prvostupňového správního řízení, nebo až v řízení odvolacím. Ze správního spisu nevyplývá, že se svého účastenství žalobce domáhal v průběhu prvostupňového správního řízení. Až po vydání rozhodnutí žalobce podal odvolání, ve kterém své účastenství namítal. Pokud tedy správní orgán I. stupně ve věci samé již rozhodl, žalovaný předmětné usnesení vydat nemohl.

13. Zároveň je však nutné uvést, že argument žalovaného, že se žalobce v průběhu prvostupňového řízení nedomáhal svého účastenství, nemůže v dané věci obstát. Jak bude ještě blíže vysvětleno, vzhledem k tomu, že okruh účastníků stanoví zákon, není pro závěry o žalobcově účastenství relevantní, zda se svého účastenství domáhal v průběhu správního řízení. Tato zákonná úprava je již sama o sobě zakládá účastenství dané osoby. Není zákonem vyžadována aktivita osob, jejichž účastenství zákon stanoví, stejně tak není nutné se jich následně dotazovat, zda chtějí být účastníky řízení, či nikoli. Tyto závěry tak není způsobilé zvrátit, jak se žalovaný mylně domnívá, ani podání žalobce ze dne 23. 7. 2012, ve kterém uvedl: „[n]esouhlasím s řešením tohoto pozemku č. parc. X v rámci předmětného řízení – nemám zájem tento pozemek směřovat v rámci tohoto řízení.“ Zejména přitom nesouhlas s pozemkovými úpravami nelze ztotožňovat s tím, že žalobce nechtěl být účastníkem v tomto řízení. Je třeba si uvědomit, že se nejedná o návrhové řízení, ale o řízení zahájené z moci úřední podle ust. § 46 správního řádu.
14. Žalovaný se v odůvodnění rozhodnutí vypořádal s otázkou účastenství žalobce velmi stručně. Své závěry založil pouze na skutečnosti, že žalobcův pozemek nebyl zahrnut do obvodu pozemkových úprav, a proto nebyl účastníkem řízení. Tento závěr je však zcela nedostatečný. Je třeba respektovat a zohlednit právní úpravu stanovení okruhu účastníků řízení podle zákona o pozemkových úpravách. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) tohoto zákona upravuje 2 okruhy možných účastníků, když stanovuje, že účastníkem řízení o pozemkových úpravách jsou vlastníci pozemků, *kteří jsou dotčeni* řešením v pozemkových úpravách a rovněž fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům *mohou být* řešením pozemkových úprav přímo *dotčena*. V druhé z uvedených možností jde o potencialitu dotčení, která již sama o sobě zakládá účastenství podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách. Účastníky řízení tedy nejsou jen vlastníci pozemků, které byly do obvodu pozemkových úprav zahrnuty, ale rovněž fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena. Zákon o pozemkových úpravách tak stanoví okruh účastníků řízení širěji, než činí žalovaný. Proto skutečnost, že pozemek ve vlastnictví dané osoby není zahrnut do obvodu pozemkových úprav, bez dalšího neznamena, že se pozemkové úpravy nemohou přímo dotknout jeho vlastnických či jiných věcných práv (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 30 A 83/2016- 102, publikovaný pod č. 3507/2017 Sb. NSS, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1. 7. 2020, č. j. 29 A 135/2018). Otázkou možného dotčení práv žalobce v důsledku řešení pozemkových úprav se však žalovaný vůbec nezabýval. Rovněž je v této souvislosti třeba připomenout princip „*v pochybnostech ve prospěch*“, podle kterého by měly správní orgány postupovat, i s ohledem na právo na spravedlivý proces, pokud nelze s jistotou říci, zda má být daná osoba účastníkem řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, čj. 2 As 12/2008 – 63). Tedy existují-li pochybnosti o účastenství dané osoby, má správní orgán stanovit okruh účastníků nejprve širěji. V opačném případě hrozí, že dané osobě bude procesní postavení účastníka, a práv z toho vyplývajících, odepřeno.

15. Žalobcův pozemek je nyní fakticky zpřístupněn pozemkem parc. č. X po celé své šíři, tj. v rozsahu 16,52 m, ač žalovaný namítal při jednání soudu, že v současnosti zde žádná v terénu znatelná cesta není. Provedenou pozemkovou úpravou však bude zpřístupněn pouze v šířce 4,5 m. Závěr o zúžení přístupu k pozemku, když nyní využívá žalobce přístup široký 16, 5 m, přitom vyplývá ze samotného žalovaného rozhodnutí (které převzalo závěry stanoviska správního orgánu I. stupně), kde je výslovně uvedeno: „[p]arcela p. č. X je zpřístupněna nově navrženou parcelou cesty p. č. X sjezdem v šíři 4,5 m.“ (pozemek par. č. x byl před pozemkovou úpravou parcelou č. X). Tento závěr žalovaný zopakoval i ve svém vyjádření k žalobě ze dne 4. 3. 2022, i při jednání soudu dne 7. 9. 2022. Žalovaný si je tak této změny vědom a sám tím potvrzuje, že žalobce bude pozemkovou úpravou na svém vlastnickém právu dotčen. Není přitom pro posouzení účastenství žalobce rozhodující, zda toto dotčení na věcných právech žalobce bude k jeho prospěchu, jak tvrdí žalovaný, či naopak. Vzhledem k zákonné úpravě účastenství, s ohledem na výše uvedené, tak není dle soudu pochyb o tom, že žalobce měl být účastníkem řízení. Shodný závěr o účastenství vyplývá i z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2014, č. j. 8 A 277/2011-53. Podle tohoto rozsudku měla být žalobkyně, které byla znepřístupněna část jejího pozemku, považována za účastníka řízení o pozemkových úpravách, a to právě s ohledem na dotčení jejího vlastnického práva. V nyní posuzované věci krajský soud neshledal žádný důvod, pro který by se od závěru uvedeného v tomto rozsudku měl odchýlit. Je přitom třeba doplnit, že, jak již uvedeno, v této věci rozhoduje soud *toliko* o účastenství žalobce, tedy není podstatné, zda se reálně zlepší faktické užívání pozemku žalobce, či nikoliv, nýbrž podstatné je to, že věcná práva žalobce (zde spoluvlastnictví) jsou navrhovanými pozemkovými úpravami zjevně dotčena.
16. Tedy, i pokud by byl důsledek provedení pozemkových změn pro žalobce *výhodný*, nezakládá tato skutečnost důvod pro odepření jeho práva být účastníkem řízení. V tomto řízení se tedy krajský soud zabýval otázkou přípustnosti odvolání žalobce. V případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro nepřípustnost je totiž správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o nepřípustné odvolání (srov. např. rozsudky NSS ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011 - 81, ze dne 28. 7. 2011, č. j. 5 As 30/2011 - 93, či ze dne 26. 1. 2012, č. j. 7 As 122/2011 - 194).
17. Nadto je třeba zmínit, že žalobcův pozemek parc. č. X byl podle grafického zobrazení situace ze dne 4. 6. 2013 původně zahrnut do pozemkových úprav, žalobce byl rovněž uveden v seznamu vlastníků dotčených pozemkovými úpravami ze dne 11. 9. 2015. To svědčí o tom, že do obvodu pozemkových úprav jeho pozemek původně zahrnutý byl, tedy pozemkový úřad ho musel vyhodnotit jako pozemek nezbytný k dosažení cílů pozemkových úprav. I když už v seznamu dotčených parcel ze dne 31. 8. 2018 pozemek zahrnut není, jak bylo vysvětleno výše, neznamená to, že pozemkovou úpravou nemůže být dotčen. *Problematičnost* účastníků řízení, kteří nesouhlasili s návrhem pozemkových úprav, nelze řešit tím způsobem, že jejich pozemky budou bez dalšího vyjmuty z obvodu pozemkových úprav, aby následně jejich hlasy nemohly být zahrnuty v rámci projednávání návrhu uspořádání pozemků (srov. rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2016, č. j. 30 A 83/2016-102).
18. Správní orgány zcela pominuly posoudit žalobce jako osobu, jejíž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena. Podle krajského soudu žalobce měl být účastníkem předmětného řízení o pozemkových

úpravách. Žalobci tak bylo znemožněno, aby využil všech svých práv vyplývajících z postavení účastníka řízení. Došlo tak k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci podle s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

19. Jde-li o žalobní námitku týkající se nevypořádání odvolacích námitek ze strany žalovaného, pro úplnost krajský soud dodává, že vyhodnotí-li správní orgán odvolání jako nepřipustné, nejsou splněny podmínky řízení a nedochází k věcnému přezkumu rozhodnutí. Správní orgán se tak odvolacími námitkami zabývat nejenže nemusí, ale ani nemůže. Nicméně jak bylo již několikrát řečeno, žalovaný podané odvolání vyhodnotil nesprávně jako nepřipustné, neboť žalobce měl být účastníkem řízení.
20. Krajský soud dále konstatuje, že v daném případě nebyla dodržena lhůta pro vydání rozhodnutí. Žalobce podal odvolání dne 3. 10. 2021. O podaném odvolání bylo žalovaným rozhodnuto dne 11. 1. 2022, tedy po více než 3 měsících. Nebyla tak splněna ani lhůta podle ust. § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, podle kterého se původní lhůta (tj. pokud nelze rozhodnout bezodkladně, tak nejpozději do 30 dnů) prodlužuje o dalších 30 dnů. Nicméně lhůta k vydání rozhodnutí je lhůtou pořádkovou, která je stanovena za účelem efektivy řízení. Překročení této lhůty není samo o sobě způsobilé vyvolat nezákonnost rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41). Proto krajský soud nepovažuje tuto námitku za důvodnou.
21. Žalobce v žalobě rovněž uvedl, že žaloba má mít odkladný účinek a odkázal přitom na zákonné ustanovení, podle kterého má být odkladný účinek přiznán. Ustanovení, na které žalobce odkazoval, se však netýkalo odkladného účinku ze zákona, ale přerušení řízení, a to navíc ve věci, která nebyla předmětem tohoto řízení. Protože žalobce nesplnil podmínky pro přiznání odkladného účinku žaloby podle ust. § 73 s. ř. s., vydal dne 7. 3. 2022 krajský soud usnesení, ve kterém návrh na přiznání odkladného účinku zamítl. Současně žalobci uložil povinnost uhradit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč. Krátce poté, co žalobce soudní poplatek uhradil, se obrátil na soud s žádostí o vrácení tohoto poplatku. Uvedl, že v žalobě *nežádal soud o přiznání odkladného účinku*, ale pouze odkázal na odkladný účinek ze zákona. Krajský soud však musí konstatovat, že z žaloby jednoznačně vyplývá, že žalobce požadoval, aby žalobě byl přiznán odkladný účinek. To, že se žalobce mýlil v tom, že odkladný účinek náleží žalobě přímo ze zákona, nelze klást k tíži soudu. Krajský soud byl povinen o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout. Protože se nejednalo o odkladný účinek ze zákona, jak již bylo vysvětleno v samotném usnesení, podléhal návrh poplatkové povinnosti. O žádosti na přiznání odkladného účinku žaloby svědčí i skutečnost, že se žalobce bezprostředně po vydání usnesení o zamítnutí odkladného účinku obrátil na soud s žádostí o sdělení čísla účtu pro zaplacení soudního poplatku za tento návrh (podání žalobce na č. l. 54 soudního spisu).
22. S poukazem na shora uvedené důvody krajský soud podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku.

23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle zásady úspěchu ve věci podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení. Náklady řízení v tomto případě tvoří soudní poplatek za podání návrhu ve výši 3 000 Kč podle položky 18 odst. 2 písm. a) přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena v souladu s ust. § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 7. září 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu